

[Uitzending 416: Romeinen 1:2 t/m 13]

In de vorige uitzending hebben we gelezen en gezien dat het Evangelie (dat de apostel Paulus mag verkondigen en doorgeven) al door de HERE in het OT was beloofd. In vers 2 lezen we: **Dat God nú heeft gedaan wat Hij lang geleden door Zijn profeten in de Boeken al had beloofd.**

De HERE had het evangelie al lang voor de geboorte van Christus in het OT beloofd, d.w.z. de heilsfeiten van het Evangelie. Zoals de komst van de Messias, Zijn lijden, Zijn plaatsvervangend offer, Zijn opstanding en verhoging en de vergeving van zonden, dat alles werd al door de OT profeten aangekondigd. Romeinen 1 vers 3:

Het gaat over Gods Zoon, Jezus Christus, onze Here. Menselijk gezien stamt Hij van David af.

Op andere plaatsten in de Bijbel maakt Paulus duidelijk, dat 'Gods Zoon' er al was, voordat Hij op aarde werd geboren (Fil.2:6 en Rom.8:3). Daarnaast drukt het woord 'Zoon' ook de unieke relatie met God de Vader uit. Een relatie die we mogen kenmerken met de woorden liefde en eenheid (Joh.1:18).

Aan de gelovigen in de stad Efeze schrijft Paulus in een brief: **Het is altijd Zijn (Gods) bedoeling geweest ons als Zijn kinderen aan te nemen door Jezus Christus, opdat wij Hem zouden prijzen voor Zijn onovertroffen genade. En Hij heeft ons door Zijn geliefde Zoon laten ervaren hoe buitengewoon goed Hij is. Gods Zoon heeft Zijn leven en Zijn bloed gegeven om ons van de zonde te verlossen. Alles wat wij hebben misdaan, is ons daardoor vergeven. Wat een rijke genade!** (Ef.1:5 t/m 7)

De familiestamboom van de Here Jezus loopt via Jozef, de 'wettige' vader van Jezus, die nog van koning David afstamde (Luc.1:27).

Romeinen 1 vers 4:

Doordat Hij terugkwam uit de dood heeft de Heilige Geest met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is.

Spreekt het vorige vers over de menswording (de vernedering van de Zoon van God) nu gaat het om Zijn verhoging. De eerste uitdrukking '**de Heilige Geest heeft met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is**' spreekt over de opstanding en de verheerlijking van Jezus Christus.

Al voor dat moment was Hij de Zoon van God, maar door Zijn opstanding (en de erop volgende hemelvaart) is het bewijs van Zijn goddelijke waardigheid onweerlegbaar geleverd (Hand.17:31), en Zijn gezag zal uiteindelijk ook door ieder schepsel erkend moeten worden. Eens zal iedereen, tot eer van God de Vader, openlijk erkennen: Jezus Christus is de Here! (Fil.2:11) Jezus bewees veel meer te zijn dan alleen de Zoon van David.

De titel 'Here of Heer' voor Jezus is met name verbonden aan Zijn opstanding uit de dood (Hand.2:36). De Heilige Geest heeft met de opstanding van Christus krachtig verklaard dat Jezus de Zoon van God is. Alle oude geloofsbelijdenissen van de kerk belijden de godheid **en** het echt mens-zijn van Christus. Hij is waarachtig mens en waarachtig God. Daarin spreekt de geloofsbelijdenis het Woord van God na. De apostel Paulus verkondigde het al voordat de geloofsbelijdenissen waren opgeschreven.

Zijn opstanding bewijst dat het waar is wat Hij tegen de Joden zei: **U bent van hier beneden, Ik ben van boven. U bent van deze wereld, maar Ik niet** (Joh. 8:23). Deze opgestane Christus is nu gezeten aan de rechterhand van God de Vader in de hemel en daar bidt Hij voor u, jou en mij. Hij is de Middelaar van het nieuwe verbond. Luisteraar, is Hij ook uw Middelaar? Heeft u, heb jij persoonlijk contact met de levende Christus? Duidelijkheid over uw relatie met Jezus Christus is belangrijk. Want Christus zal op Gods tijd terugkeren naar deze aarde. Als Here der Heren en Koning der koningen.

We hebben het woord van Paulus al eerder gelezen maar in Hand.17 vers 31 zegt de apostel: **Want God heeft een dag vastgesteld waarop Hij rechtvaardig over de mensheid zal oordelen, door een man die Hij daartoe heeft aangewezen.** Bij de hemelvaart hadden de engelen het al tegen de volgelingen van Jezus gezegd: **Jezus is in de hemel opgenomen. Maar Hij zal net zo terugkomen als u Hem hebt zien weggaan** (Hand.1:11).

In Lucas 12 vers 40 geeft de Heiland aan welke houding het beste past bij de verwachting van Zijn wederkomst: **Het beste wat je dus kunt doen, is altijd klaar te zijn. Want Ik, de Mensenzoon, kom op een moment dat niemand Mij verwacht.**

Luisteraar, voor ieder mens komt de dag dat hij of zij Jezus Christus moet **of** mag ontmoeten. Voor hen die in dit leven Hem niet wilden zoeken en aan Hem voorbij zijn gegaan komt de dag dat zij Hem **moeten ontmoeten**. Er is geen ontkomen aan! Maar voor hen die Christus in dit leven mochten vinden, zal die dag een geweldige dag zijn. Wat een dag, wat een dag zal dat zijn, als ik Hem ontmoeten **mag**. Van aangezicht tot aangezicht. Weet u, als Christus uw Redder niet is zal Hij uw Rechter zijn **en** zonder de genade van Zijn verlossend lijden en sterven staat het oordeel **nu al** vast.

Het zijn de woorden van Jezus zelf in Joh.3:18, **Wie zijn vertrouwen op Jezus stelt, wordt niet veroordeeld. Maar wie niet gelooft, is al veroordeeld omdat hij geen vertrouwen heeft gehad in de naam van Gods enige Zoon**. De HERE heeft er geen behagen in om de wereld te veroordelen, maar om haar door Jezus van de ondergang te redden.

Als een drenkeling de reddingsboei (die hem wordt toegeworpen) niet vastgrijpt en daarna verdrinkt, kan hij daar de redder of de boei niet de schuld van geven! Romeinen 1 vers 5:

Jezus Christus heeft mij de genade gegeven en tot apostel gemaakt om mensen van alle volken op te roepen God te gehoorzamen en in Jezus Christus te geloven.

Paulus heeft zijn apostelschap van de Here Jezus ontvangen (Gal.1:1), hij werd door de Heiland Zelf tot deze bediening geroepen. Dat gebeurde al bij zijn bekering op de weg naar Damascus. Nog duidelijker ontving Paulus deze opdracht tot het apostelschap in de tempel van Jeruzalem. In Handelingen 22 vers 21 zegt de Here tot Paulus: **Ga nu! Ik zal u ver weg sturen, naar vreemde volken**. In de Griekse grondtekst lezen we in vers 5: *door wie wij het apostelschap hebben ontvangen*. Het meervoud 'wij' geeft aan dat Paulus niet de enige apostel is die door de Here is geroepen. Bovendien hebben anderen en niet Paulus de gemeente van Rome gesticht.

Paulus heeft 'genade **en** het apostelschap' van Christus ontvangen. Het 'apostelschap' maakt daarbij deel uit van de ontvangen genade (Rom.15). Terecht ziet Paulus zijn bekering op de weg naar Damaskus als een daad van ontferming en genade (onverdiende gunst) van de HERE.

Het feit dat uitgerekend Paulus (een vervolger van de gemeente van Christus) toch door de Here in de speciale taak van het apostelschap is aangesteld, ervaart hij als een zeer bijzondere genade (Ef.3 en 1Tim.1). Het doel van zijn apostelschap is **mensen van alle volken op te roepen God te gehoorzamen en in Jezus Christus te geloven** (Rom.16:26). In het NT liggen enerzijds 'gehoorzaamheid en geloof' en anderzijds 'on gehoorzaamheid en ongeloof' dicht bij elkaar.

Het apostelschap van Paulus is voornamelijk gericht op de prediking van het evangelie 'onder de heidenen, de niet-Joden'. In Rom.11:13 zegt Paulus daarom: **U weet dat God mij met een bijzondere opdracht naar de andere volken heeft gestuurd. En ik vind dat geweldig!** Dat sluit de verkondiging van het evangelie onder de Joden niet uit. In Hand.9 vers 15 horen we de HERE tot Ananias zeggen: **Toch moet u gaan, Ananias!** **Ik heb besloten die man te gebruiken. Ik heb hem uitgekozen om Mij bekend te maken aan andere volken en hun koningen en ook aan het volk Israël.**

Paulus mag mensen oproepen God te gehoorzamen en in Jezus Christus te gaan geloven. Luisteraar, dat is nu ook precies de bedoeling van de uitzendingen van *De Bijbel door*. Paulus en ook wij, kunnen u en jou het geloof niet geven. Met Paulus mogen wij oproepen om God te gehoorzamen en in Jezus Christus te gaan geloven. Dat werk gebeurt in de naam van de Here Jezus Christus.

Het is opmerkelijk dat de brief aan de Romeinen begint met de oproep om God te gehoorzamen. De brief sluit er ook mee af. We lezen in Romeinen 16 vers 19: **Iedereen heeft gehoord van uw gehoorzaamheid aan Christus. U begrijpt wel dat ik daar heel blij mee ben. Ik wil graag dat u steeds meer vertrouwd raakt met het goede en dat u zich in geen enkel opzicht inlaat met het kwade.** Ook in vers 26 van Rom.16 lezen we over gehoorzaamheid: **In de Boeken van de profeten werd er al over gesproken. Maar nu heeft de eeuwige God opdracht gegeven dat alle volken het moeten horen, opdat zij Hem gaan gehoorzamen en vertrouwen.**

Gehoorzaamheid om in Christus te geloven is heel belangrijk voor de HERE. Een mens die zegt in God te geloven maar niet doet wat de HERE in Zijn Woord zegt is een huichelaar. Jezus zegt tegen de mensen en Zijn leerlingen in Mattheüs 23 vers 2 en 3: **De Bijbelgeleerden en de Farizeeën moeten de wet van Mozes handhaven. U moet precies doen wat zij zeggen. Maar hun voorbeeld mag u beslist niet volgen. Ze doen zelf niet wat zij zeggen.**

Luisteraar, reddend geloof maakt gehoorzaam aan Jezus Christus en het Woord van God. Iets zeggen en **niet doen** is iets dat **niet** bij de HERE past. In Num.23:19 hebben we bij de bespreking van het Bijbelboek Numeri gelezen: **God is geen man, dat Hij zou liegen, Hij verandert niet van gedachten zoals mensen doen. Heeft Hij ooit iets beloofd zonder Zijn belofte na te komen?** Nee! God doet altijd wat Hij heeft beloofd. Als je in iemand gelooft, wil dat zeggen dat je de persoon in kwestie vertrouwt. Geloven in Jezus Christus geeft meer dan alleen vertrouwen. Reddend geloof brengt tot **overgave** aan de Zoon van God die ons heeft lief gehad en Zich voor ons heeft overgegeven. Overgave aan Hem bewerkt steeds meer het verlangen om te doen wat de HERE zegt. Dat is levensheiliging in de kracht van de Heilige Geest. Geloven en doen gaan samen. Heeft de HERE ooit iets beloofd zonder Zijn belofte na te komen? Daarom wil Hij dat graag ook zien bij Zijn volgelingen!

Romeinen 1 vers 6:

U hoort daar ook bij, ook u bent geroepen om bij Jezus Christus te horen.

Vers 6 is een soort tussenzin die de aanhef van de brief doorbreekt. De geadresseerden worden pas in vers 7 genoemd. Toch heeft vers 6 een bijzondere bedoeling. Paulus maakt in vers 6 duidelijk in wat voor verhouding hij tot de ge-meente van Rome staat. Het sluit aan bij '**mensen van alle volken**' in vers 5. De meeste gelovigen van de christengemeente in Rome zijn geen Joden van geboorte, maar horen bij de mensen van andere volken. Voor zover ze wel een Joodse achtergrond hebben zijn ze toch 'onder de heidenen' (ze wonen onder hen).

Het apostelschap van Paulus heeft ook **op hen** betrekking. Ook al heeft de apostel de gemeente van Rome niet gesticht, toch heeft hij van Godswege de roeping zich met zijn onderwijs tot hen te richten.

De gelovigen worden in vers 6 'geroepen' genoemd. Het geroepen zijn heeft een meervoudige betekenis. Het betekent '*zij die door Jezus Christus geroepen zijn*', maar ook '*geroepen (door God) die bij Jezus Christus horen*'. In het verlengde van de roeping tot het geloof ligt de roeping tot een bepaalde taak.

In vers 1 heeft Paulus er zelf een voorbeeld van gegeven. Christus heeft hem geroepen (jij hoort bij Mij) maar Paulus zegt ook: Hij heeft mij uitgekozen om Zijn apostel te zijn (hij heeft - in dienst van Christus - een speciale taak gekregen).

Met die roeping kan een gelovige het best moeilijk hebben. Want, wie zijn er nu precies geroepen? De uitverkorenen. Maar, daar wordt het niet duidelijker van. Hoeveel mensen worstelen er niet met de uitverkiezing. Laten we eenvoudig beginnen. Een geroepene is iemand die heeft geluisterd. Dat maakt de Here Jezus duidelijk met de woorden: **Mijn schapen luisteren naar Mijn stem en Ik ken ze. Zij volgen Mij en Ik geef hun eeuwig leven. Zij zullen nooit verloren gaan. Niemand kan hen van Mij afnemen** (Joh.10:27 en 28). Een wedergeboren christen is door de Here geroepen en luistert naar Zijn stem. Daarbij moet u denken aan het lezen en doen van wat de HERE in Zijn Woord zegt. Aan het luisteren naar de verkondiging van Zijn Woord, in kerk en gemeente. Aan wat de Heilige Geest u op allerlei manieren in uw hart te binnen kan brengen. Daarbij mag u weten **dat de Here u kent**. Dat is echt een bemoediging, dat kan ik u uit eigen ervaring verzekeren. Als iemand luistert gaat hij of zij ook doen wat er is of wordt gezegd. Jezus zegt: **zij volgen Mij**.

Een vraag die bij de praktische invulling kan helpen is: *waaraan kunnen de mensen bij u zien dat u de Here Jezus volgt?*

Ja, zal iemand zeggen: dat gaat met vallen en opstaan! Oké, maar Jezus zegt niet dat het anders is. Wie staat ziet toe dat hij niet valt. En als een volgeling van Christus toch valt? Wat dan?

Luister naar wat Johannes in 1Joh.2:1 schrijft: **Maar als iemand zondigt, hebben wij een rechtvaardige advocaat die ons verdedigt bij de Vader: Jezus Christus.** Deze woorden kunnen een mens soms te gemakkelijk in de oren klinken. Met eerbied gesproken zou iemand kunnen concluderen: Jezus vergeeft het toch wel.

Maar de apostel Johannes zegt aan het begin van 1Joh.2: **Kinderen, ik zeg dit om u van de zonde af te houden.** Een volgeling van de Here Jezus zondigt niet goedkoop, met alles zal hij of zij tegen de verzoeken en verleidingen strijden en vechten. De Herder kent Zijn schapen en Hij geeft hen eeuwig leven. Geen schaap kan dat zelf regelen of verwerven. De HERE geeft het. Zij kunnen nooit verloren gaan want niemand kan ze uit de hand van de Goede Herder roven. Ik weet niet hoe het u vergaat maar daar wordt ik stil van. Hoe kan het allemaal? **Mijn schapen luisteren naar Mijn stem en Ik ken ze. Zij volgen Mij en Ik geef hun eeuwig leven.**

De apostel Paulus schrijft de christenen in Rome dat de HERE Zijn rijkdom geeft aan alle mensen die een beroep op Hem doen: **Want er staat ook: Ieder die de naam van de HERE aanroept, zal gered worden. Maar als zij niet in Hem geloven, hoe kunnen zij Hem dan aanroepen? En als zij nooit van Hem gehoord hebben, hoe kunnen zij dan in Hem geloven? Als niemand hun over Hem vertelt, hoe kunnen zij het dan horen? Wie zal het hun vertellen, als hij niet gestuurd is? Daarover staat in de Boeken: Wat heerlijk klinkt het geluid van de voeten van de brengers van het goede nieuws! Maar niet iedereen heeft geluisterd naar het goede nieuws van God. De profeet Jesaja zei al: HERE, wie gelooft wat wij vertellen? Dus alleen door te luisteren naar wat Christus gezegd heeft, kunt u in Hem gaan geloven (Rom.10).**

Romeinen 1 vers 7:

Beste vrienden van God in Rome, die geroepen zijn om bij God te horen: het is mijn diepe verlangen dat u de genade en de vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus zult ervaren.

Pas nu (in vers 7) noemt Paulus de geadresseerden. Het is duidelijk dat Paulus niet alle inwoners van Rome bedoelt.

Maar alleen de **vrienden van God in Rome, die geroepen zijn om bij God te horen**. Voor de prachtige uitdrukking '**vrienden van God**' staat in de Griekse grondtekst de uitdrukking '**geroepen heiligen**'.

De christenen in Rome waren geen heiligen toen ze werden 'geroepen', maar door het feit dat God hen door middel van de prediking van het Evangelie 'geroepen' had (en zij met geloof hebben gereageerd) zijn zij 'heiligen' geworden. Het woord 'geroepen' sluit het '*gehoorzamen aan de oproep van het Evangelie*' in. 'Heilig' heeft hier duidelijk de oorspronkelijke betekenis: '*afgezonderd van de wereld, apart gezet voor God*'. In het vervolg van vers 7 volgt dan de eigenlijke groet. Paulus gebruikt het typisch christelijke woord 'genade' (*Gods onverdiende gunst en liefde*). Daaraan voegt hij toe, de Joodse vredegroet: 'sjalom' (vrede). De genoemde zegen ontvangen de gelovigen van '**God onze Vader en van de Here Jezus Christus**'.

Romeinen 1 vers 8:

Om te beginnen dank ik God door Jezus Christus voor u allemaal. Want het nieuws dat u in Christus gelooft, gaat over de hele wereld.

Net als in zijn meeste brieven begint Paulus de inleiding met een dankzegging aan God voor het geloof van de lezers. Paulus dankt, voor het feit dat hun geloof over de hele wereld wordt verkondigd. Ook in Rome, de hoofdstad van het Romeinse wereldrijk, zijn mensen van Gods Koninkrijk. Volgens Hand.28 werd er ook door niet-gelovigen over de gemeente van Rome gesproken.

Romeinen 1 vers 9:

God weet dat ik voortdurend voor u bidt. Ik dien Hem met hart en ziel en vertel de mensen het goede nieuws over Zijn Zoon.

Het gebed van Paulus voor de gelovigen is een 'in gedachtenis brengen'. In zijn gebed noemt hij de gemeente en degenen die hij bij name kent en brengt ze zo bij de HERE in gedachtenis. Door het gebruik van het woord '**voortdurend**' wordt duidelijk dat Paulus een man van gebed was. Het zal ook betekenen dat de apostel dagelijks voor de gemeente bad. Bij 'dagelijks' moeten we dan denken aan driemaal per dag, als Paulus zich aan de vaste Joodse gebedstijden hield.

Romeinen 1 vers 10 t/m 13:

Telkens wanneer ik bid, vraag ik God of ik, als Hij het goed vindt, een veilige reis naar Rome mag maken om u te bezoeken. Ik verlang ernaar u te zien. Ik wil u zo graag iets geestelijks geven, iets waardoor u versterkt wordt.

Of ik kan het beter zó zeggen: ik wil graag dat u en ik door elkaars geloof bemoedigd zullen worden. U moet weten, broeders en zusters, dat ik vaak van plan ben geweest u te bezoeken om bij u, net als bij andere volken, mensen voor Christus te winnen. Maar tot nu toe was ik steeds verhinderd.

Paulus heeft wel duidelijke verlangens en wensen, maar die zijn ondergeschikt aan de wil en de toestemming van God. Hij maakt zijn reisplannen niet zelf, maar zoekt naar de wil en het plan van God voor zijn leven. Paulus hoopt door zijn prediking, zijn onderricht, zijn terechtwijzingen en door zijn persoonlijke genadegaven de gelovigen van Rome op allerlei manieren in hun geestelijke ontwikkeling van dienst te zijn. Maar Paulus was steeds verhinderd om te komen. Uit Rom.15:22 kunnen we afleiden, dat deze verhinderingen te maken hadden met dringende bezigheden rond het stichten van nieuwe gemeenten.

In Hand.28:15 lezen wij hoe Paulus werd bemoedigd, toen hij uiteindelijk de broeders uit Rome ontmoette.

In de volgende uitzending lezen we verder in Rom.1.